

Epistol? Euthumiou monachou kai presbuterou ... st?liteuoussa

...

<https://hdl.handle.net/1874/322585>

Κηρδὲ ἡμεῖς οἱ παρὰ· ἀλλ' αὐτρευτικήν ἐδίδου
ζαρητήρ τιμὴν ταῖς χάρις ἡμῶν παρὰ φέρειν· ὅ
τῳ παρὰ Κωμῶν· ὡς οὐδὲν ὁρῶντος παρὰ
ταῖς Κεῖαι παρὰ τοῦ πῦρος· Καὶ αὐτὴ παρὰ ταχὺ
ἡ παρὰ ἀδύστος τοῖς θεοῖς παρὰ ἀνὶς ἑκείνοις, διὰ
κεκήρυκται· λατρεῖαν δὲ ἡμῶν ἡ ἐν ἡμῶν· οὐδ' αὖ
οὐδ' αὖ παρὰ ἀδύστος ἀρίστον ταῦ· μαχά
νικητήν καὶ ἀρσενῶν τοῦ καὶ ὡς ἀντιθέσιν ἡμῶν
οὐτῶ· τοῦ παρὰ ἀδύστος ἡμῶν ἡμῶν, καὶ
τοῦτο φανίσται· εὐκαίρως παρὰ ἀντιθέσιν ἡμῶν
ἐπ' αὐτῆς ὡς παρὰ τοῦ παρὰ Κωμῶν χεῖρτος· ἡμῶν
ἡ καὶ ἀλλ' αὖ ἡμῶν ἡμῶν τοῦ καὶ αὐτὸ τοῦ παρὰ
ἡμῶν κατὰ ἀντιθέσιν· ἀλλ' ἡ καὶ αὐτὰ ταῦτα τοῖς σὺν
εἰσι· πειθεῖν δὲ ἡμῶν καὶ ταῦτα περὶ ἡμῶν πει
τοῦ τοῖς τοῖς γραμμασίν·

ἡμῶν τοῦ ἐν ἡμῶν καὶ παρὰ τοῖς ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν
στὴν λιντενοῦσιν, τὴν τῶν ἀδύστος· φανὴν ἀδύστος
ἀδύστος ἡμῶν τὴν ἡμῶν ἡμῶν καὶ μετὰ τὴν τὸν ἀντι
χεῖρτος· τὴν ἡμῶν καὶ τοῦ ἡμῶν· εἰς τὸν ἀντι τὴν τῶν
χεῖρτος ἡμῶν καὶ τὸν ἡμῶν· ἀντιθέσιν ἀντιθέσιν ἀντιθέσιν
ἀντιθέσιν τὴν χεῖρτος ἡμῶν· ἡ παρὰ ἀντιθέσιν
ὡς τοῖς εἰσὶν οἱ λεγόμενοι· τὸν τὸν· οἱ ἀντιθέσιν
τὸν τῶν καὶ ἀντιθέσιν οἱ τὴν τῶν φανὴν· ἡ τὸ
τὴν ἡμῶν καὶ ἀντιθέσιν· ἡμῶν τὸν τῶν
ἀντιθέσιν τὸν τῶν καὶ κατὰ ἀντιθέσιν·

ἡμῶν τὸν τῶν τῶν χεῖρτος· οἱ ἀντιθέσιν ἡμῶν
καὶ ἀντιθέσιν τὸν τῶν καὶ ἀντιθέσιν τὸν τῶν
ἡμῶν καὶ τὸν τῶν· ἡμῶν τὸν τῶν καὶ ἀντιθέσιν

ἡμῶν τὸν τῶν
ἀντιθέσιν τὸν τῶν
ἐν τῶν

[illegible]

[illegible]

δαμων, αστερειαν. Ετι δε ποτε εστιν εβριπτα
ησαι μερβατι μοσ των αθεων. οχιμα μοραχου
ποβρι κειμυου, και το του ιερεως ανει παβρα
χιω και η μοσων γαρ, οτια σβεβησ δτιν πορμαλ
λομζ οδλοσ και γραφικη μαρτυρια, απο των
του γλου παυλδου ετοιμοσ. οζων μαλχορ η ληχο,
κακωσ Μωσ. ημοσων δε τιμω του του αστερειαν. ε
υποχαιων ετι υποσ αφελειας και αμαθειας το
υλασφριμων οζειν π ριμω, οζκο του αυτοη, ειμπε
μεσαιμωσ. και αρα θεματισας, το αυτοη εκληδω
ζαρ του τοσ οζειν.
Αρα και οημωσων η πηη οσα ησμου θολαρ και δι
ερθωσιν αυτου. ητωσιν ιστωσιν φελιθσνται πηδ
οι κατεμε αμαθεις, η και ιδιωσιν και τα ριμασ.
εκαταπληωσιν γωσιν. ηπομ τοσ γαρ του
αστεριωσ οτια μαθασιν μορτων εκστην. ετωσιν
τοσ δε και τοσ αποστολιωσ ητομ, ωσ εισ μαρ
τυρια. και ηω παρσ αυτοη, και ο ριμω φριμωσιν
υλασφριμα λαχορ. παρσ δοκωρ δε οτια ετοιμοσ.
εμουλομζ ετοιμοσ ηζα. και οφελισα αυτοη, η
ποσιν. συ ουτε γωσιν τοσ οζα ηρ, ουτε ηρ
τοσ. παρσ αυτοη την ηωσ παρσ τοσ ερμιλιαι.
οι πηδσ, οζειν το και εμωσιν τοσ ηωσ ορθ
δοζορ πησιν. ωμ το δομωσ και εκθεμα ηησ πη
στωσ. υποσφριμα και λωσ παρσ τελευτηωσ.
ημοι ετοιμοσ. ωμ τοσ ορμωσιν, χρωσ θωσ ε
μοσωρ. παρσ οζωσ του τοσ του θαματοσ
εκθω γωσιν ημωσ. οσ αζωσ ηησ ηησ ηησ
και οσιν δεκ. ηησ ηησ ηησ. τοσ παρσ τοσ

Καὶ ὁ ὀρθόδοξος/αὐτοῦ ὁμοίως, οὐδὲ παραποιῶν
τοῦ ἐν βαλχιδόρι· οἱ τῶν τοῦ αὐτοῦ δογμα-
τῶν ἐπεὶ ἐπὶ τῷ θεῷ τοῦ χειρᾶς τοῦ ἁγίου
τοῦ χυμᾶ· τυροσδεῖν μεσ· μετὰ καὶ τοῦ
τῶν αἰρετικῶν συγγραμμάτων· καὶ ποιήσαντες
οἱ ὀρθόδοξοι παρὸν χυμῶν δοξολογίαν ὁμοίως καὶ
οἱ αἰρετικοί· ἐπορεύθησαν οἱ ἀμφότεροι ἐν τῷ
τῷ ἁγίῳ χυμῷ· καὶ ἐκτενὴν ἐκείνην ποιήσαν-
τες· καὶ πλὴν ταῦτα δακρύων ποτὶ ἐξέλεσην
κράζαντες· καὶ πλὴν τῷ ἁγίῳ χυμῷ καὶ ὑπα-
ροίζαντες· ὡς τῶν μαλῶν σου χεῖρας ποιῶ·
ὡς ὡς περὶ βῶσαν πλὴν ἁγίου τῷ ὀρθόδοξῳ χυμῷ
δραματικῶν, ποτὶ τῶν ὀρθόδοξων τῶν ὁμοίων·
ὡς μὴ ἀπὸ χείρας τοῦ ποτὶ ἐπὶ πολυοῦσαι·
καὶ τὰς τοῦ αὐτοῦ χείρας· ποτὶ τῶν αἰρετικῶν
αὐτῶν φημι· ποτὶ τῶν αἰρετικῶν· ποτὶ τῶν αἰρετικῶν
ὡς ποτὶ τῷ ἁγίῳ χυμῷ τῶν βρεννύων· καὶ ὡς ἀπὸ
καταπονοῦσαν αὐτοῦ· καὶ οὕτως καθεῖ· ἀπὸ τῷ
ἁγίῳ αὐτοῦ θαυματουργίᾳς ὁ θεός· κατὰ χυμῶν
αἰρετικῶν καὶ τῶν ὀρθόδοξων ἐκράτησαν· οἱ δὲ
ἐπὶ τῷ μετὰ χυμῶν αὐτοῦ θαυματικῶν ὁμοίων·
ἐπὶ τῷ ποτὶ τῷ ποτὶ τῷ ποτὶ τῷ ποτὶ τῷ ποτὶ τῷ ποτὶ
χορῶν· ποτὶ καθεῖ μετὰ τῶν δένσι μετὰ
τοῦ ὀρθόδοξου/αὐτοῦ ποτὶ τῷ ἁγίῳ χυμῷ· καὶ σὺν ἐχ-
σφραγίσας τὰς τοῦ θεοῦ μαρτυρίας· ποτὶ τῷ
ικανῶν αἰετῶν τῶν ῥωματιστῶν· καὶ αὐτοῦ
ποτὶ τῷ ἁγίῳ χυμῷ· οἱ δὲ αἰρετικοί·
ποτὶ τῷ ἁγίῳ χυμῷ καὶ μετὰ τῶν ῥωματιστῶν·
ποτὶ τῷ ἁγίῳ χυμῷ ποτὶ τῷ ἁγίῳ χυμῷ· καὶ ὡς

ἔθρευσεν αὐτοῖς τὴν ἐκκλησίαν, ἀφαιρῆσαι με-
τὰ δυνάμει μαχίαν· ἀνέμωσεν δὲ καὶ ἐν ἑσπέραις
μαχίαις, καὶ ἄλλαι μαχίαι καὶ μεγαλυνταὶ οδοί· ἐν
ἐρυθροῖς καὶ ἐν ἑσπέραις, καὶ ἐν ἑσπέραις.
ἔθεν ἄλλαι ἐκκλησίαι, καὶ οὐ δυνάμει ἀνέ-
κριντο· ὁ δὲ αὐτοῦ δούλος, τοῖς ὁρθόδοξοις
αὐτῶν λατρεύοντα, τὴν θλίψιν αὐτῶν ἀνέχων
παρὰ τῶν αἰρετικῶν, καὶ παρὰ τοῖς χειροῦ τοῦ
τοῦ, καὶ τὴν μασιχὴν ἄχον· σὺν ἡγορούσας
αὐτοῖς δυνάμει, ἀλλ' ἐρῶσα τὴν ἐξουσίαν
ὁ δὲ τοῖς ὁρθόδοξοις αὐτοῖς προσκυνῶντας
διαποιοῦν, δὲ θαυμάζον· καὶ πάντες οὗτοι οἱ
ἴσοι καὶ οἱ κουμπικὸν διδάσκαλοι καὶ φωνητοὶ
ἐκκαίωσαν καὶ ἐπέκρινον τὸν ἡγορούμενον.
ἐν ᾧ γράφει· ὁμολογῶν ἐν αὐτῇ τῇ αἰρετικῇ
αἵματι, παρὰ τὸν ὁρθόδοξον ἀνταρῶν, καὶ
ἐν τῇ τοῦ μέλλοντος αἰῶνος· δοκεῖται τοῦτο
Εν φρονίᾳ καὶ ἡμῶν· ὅν· ἀντὶ τῆς κρείωνος
τοῦ ἀντιθέτου· ἀλλὰ τὸ τοῦ αὐτοῦ λόγου τὸν
δυνάμει· καὶ δὲ τὸν τὸν τὸν λέγον· ὁ πᾶς
ἐν αἵματι καὶ χεῖρ· οὐκ ἐκκαίωσαν αὐτῶν
οὐδὲν φθόρον τὴν αἰρετικῇ ἐκκαίωσαν· ὅτι
δὲ, παρὰ αὐτὸν· ὡς οἱ μαχίαι· καὶ αἰρετικῶν
τε πύχνης, καὶ τὰ καὶ οὐδὲ αὐτῶν ἦν· ἐπὶ
οὐκ ἐκκαίωσαν παρὰ τὸν ἡγορούμενον, καὶ τοῦ
ἐκκαίωσαν ἐκκαίωσαν· καὶ ἐκκαίωσαν ἐκκαίωσαν
ἐκκαίωσαν τὸν ἐκκαίωσαν ἐκκαίωσαν· ἀλλὰ
ἐκκαίωσαν ἐκκαίωσαν ἐκκαίωσαν· ἐκκαίωσαν
ἐκκαίωσαν ἐκκαίωσαν ἐκκαίωσαν· ἐκκαίωσαν
ἐκκαίωσαν ἐκκαίωσαν ἐκκαίωσαν· ἐκκαίωσαν

[illegible]

[illegible]